

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

7. Dies Septembris. Illud mirare; ibi extolli aliquem, ubi omnes deprimuntur: ibi dare, ubi omnes jacent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

7. DIES SEPTEMBRIS.

illud mirare; ibi extolli aliquem, ubi omnes deprimuntur; ibi dare, ubi omnes jacent. *Sen. epist. 66.*

Equani. I.

AEquanimitas, ita Magnanimitati similitudine est juncta; ut cum ea, vel ex ea nata videri possit. *Æquanimis* di-

ctur, qui est æqui animi: qui, nec prosperis attollitur, nec adversis deprimitur; qui, inter fortunæ casus æquillimos, sui semper est similis; qui, inter ærumtentationes, ubi omnes jacent, stat, sibi que constat; illic se agit, ubi alii ruunt; sibi que ducit solatio, æquanimis perdere, quæ erant peritura; qui asperis, blandisque pariter invictus; neutri se fortunæ irascenti, mandienti submittit; super omnia, quæ contingunt in hac tumultuosa fortunæ area, eminens: inter turbida, imperturbatus; inter terribilia, imperterritus: quem, nulla vis frangit; qui, omnia diversarum rerum onera, rigidâ cervice sustollit; qui, sub quolibet pondere stat erectus; quem nulla res minorem facit: cui nihil eorum, quæ ferenda sunt, displicet: qui, quidquid cadere in hominem potest, in se cecidisse non queritur: qui mortem, & vitam eodem vultu colore aspicit: nec illam nimum reformidant, nec hanc exoptans: contra quem non plus possunt tempora nubilæ; quàm adversus solem, nebulæ. En in homine *Æquanimi* effigiem *Æquanimi* tatis. Hæc *Æquanimitas* super omnia fortuita sese offerens, est velut anchora in his fluctibus, ac procellis, quibus res humanæ agitantur.

Yy 2

II. O

II. O mortales immortales! tanta est animi
 ò homo dignitas? tam altus humanae mentis
 montis apex, ut extrà omnem hostilis fortunae
 etum emineat. Quaecunque extrinsecus minuitur
 arcem obsident, hoc est, corpus, famam, opem
 posita injuriis bona eripiunt: nisi se animus
 inexpugnabilis est. Achillem toto corpore invu-
 rabilem, præter exiguam pedis partem, & in ea
 cium à Paride, ajunt occubuisse. Affectus pedem
 animis exponat, impenetrabilis est. Calcaneo ab-
 runtius anguis insidiatur. Circa animum
 thorace, aut adamantino scuto munitum repulsi
 irrita tella decidunt. Palmatâ veste insignis, fortu-
 rum triumphator insignitur: & inter mortales, qui
 quid mortale est sub se ponens, infrâ se tonantem
 fortunam despicit. Hæc vera hominis nobilitas
 quæ lunulatos calceos gerit, hoc est, quidquid
 sublunare, conculcat. Planè maximum à Deo
 nus homini concessum, ac Deo ipsi proximum, ut
 lâ re concuti. Homo æquanimis tam sibi fidem
 ut non modò bonis non pelliciat, malis non pe-
 cellatur: sed etiam è malis bona demetat, mala cogit
 in bonum cedere. Talis erat Socrates, verè æqui-
 nimitatis animata effigies, de quo Xantippe
 ejus dicebat; cum infinitæ mutationes, & Rempu-
 licam, & ipsos occupassent, in omnibus similes
 vidisse Socratis vultum, & exeuntis domo, & do-
 mum redeuntis.

III. Exploratâ igitur, animi tui, quâ excellis pro-
 cellentiâ, perspectò ejus, quo pøllet imperio, quod
 tibi à supremo Imperatore concessum est in rebus
 mnes, ab eo infrâ lunam conditas; etiam eas, qui

Septemb. lae malè videntur: appetitum sese ad infima pro-
 uentem heroicè sic moderabere: ut non modò iis,
 ab blandiuntur, non abripiatur: sed etiam iis,
 minantur, tanquam inanibus spectris non ab-
 treatur. Obuium te malis opponito: eò securior,
 tutior, ac certior, excelsum animum, nulla re-
 à seipso lædi posse. Sic fiet, ut animi tui fere-
 as, nec secundis, nec aduersis interturbetur. Ma-
 nitatem è tui cognitione depromito: *Et per
 uiam, ex Pythagorico præcepto, ne ito.* Ad-
 antur ceteri hominum honores, dignitates, in-
 Tu ea, tanquàm animi tui celsitudine longè
 tiora contemnit. Inhiant alii ingentes auri acer-
 os: Tu oculo intorto ne spectato quidem. Fu-
 ant alii velis, remisque pauperiem? Tu nihil ani-
 timens, ultrò eam amplexato. Sævam minitan-
 fortunæ tyrannidem horrent? Tu, quæcunque
 iculamenta ingesserit, interritus excipito, inspici-
 bona sunt, mali specie personata. Hic mundus,
 quasi umbra arboris: sub qua in transitu meridio-
 antur viatores, post tantisper refectas vires, absces-
 Sicut igitur, improvidè quis sub patulæ fagi te-
 quine habere domicilium deligat: ita stultè optet
 fortunæ bona, conditione suâ fugacia, æternam sta-
 bilatatem alicui habere. Memineris ergò illius:

Tecum nihil ferēs: licet omnia solus haberes.

8. DIES SEPTEMBRIS.

Patientes propriè dicuntur; qui malunt mala, non
 committendo, ferre; quàm, non ferendo com-
 mittere. *S. August. lib. de patient. cap. 5.*

Yy 3

I. Pe-